

Za ofiarę przestępstwa uznaje się osobę, która doznała szkody, np. uszczerbku na zdrowiu czy uszkodzenia lub kradzieży mienia, w następstwie zdarzenia, które zgodnie z prawem greckim stanowi przestępstwo. Zgodnie z prawem ofierze przestępstwa przysługują pewne indywidualne prawa przed rozpoczęciem postępowania, w jego trakcie oraz po jego zakończeniu.

Postępowanie karne w Grecji rozpoczyna się postępowaniem przygotowawczym (*dierévni*). Czasami postępowanie przygotowawcze dzieli się na wstępne postępowanie przygotowawcze (*prokatarkiki exétasi*) i sądowe postępowanie przygotowawcze (*anákrisi*). Celem wstępnego postępowania przygotowawczego jest zbadanie okoliczności sprawy i postanowienie o wszczęciu bądź odmowie wszczęcia postępowania karnego.

Postępowanie przygotowawcze prowadzi policja i urzędnicy sądowi – prokurator (*eisangeléas*), sędzia śledczy (*anakritis*) lub obywatel. Na zakończenie postępowania przygotowawczego prowadzący sprawę funkcjonariusz policji przekazuje całość zebranego materiału dowodowego prokuratorowi. Następnie prokurator bada dotychczas zebrane dowody i przekazuje sprawę do sądu wraz z zaleceniami dotyczącymi jej dalszego przebiegu.

Po zapoznaniu się z aktami sprawy i zaleceniami prokuratora sąd może rozpocząć przewód sądowy lub umorzyć postępowanie.

W toku przewodu sądowego sąd bada wszystkie zgromadzone dowody i orzeka o winie lub niewinności oskarżonego. Jeżeli oskarżony zostanie uznany za winnego, zostaje skazany i sąd wymierza mu karę. Jeżeli oskarżony zostanie uznany za niewinnego, sąd go uniewinnia.

Aby uzyskać potrzebne informacje, należy kliknąć poniższe linki:

1 - Moje prawa jako ofiary przestępstwa

2 - Składanie zawiadomienia o przestępstwie oraz moje prawa podczas dochodzenia/śledztwa lub w czasie procesu

3 - Moje prawa po zakończeniu procesu

4 - Odszkodowanie

5 - Moje prawa do wsparcia i pomocy

Ostatnia aktualizacja: 24/06/2019

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

1 - Moje prawa jako ofiary przestępstwa

Jakie informacje uzyskam od odpowiedniego organu (np. policji, prokuratury) w okresie między popełnieniem przestępstwa a złożeniem przeze mnie zawiadomienia o tym przestępstwie?

Od momentu pierwszego kontaktu z policją lub innym właściwym organem ofiara będzie otrzymywała – bez zbędnej zwłoki oraz za pomocą wszelkich dostępnych środków – informacje o warunkach i przesłankach dopuszczalności zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa oraz o prawie do występowania w postępowaniu karnym jako powód cywilny (*politikós enágon*); o sposobach i przesłankach uzyskania pomocy prawnej, wytoczenia powództwa odszkodowawczego lub skorzystania z usług tłumacza ustnego lub pisemnego; o dostępnych środkach sprawiedliwości naprawczej oraz organach, które mogą podjąć działania na rzecz naprawienia szkody poprzez mediację między ofiarą a sprawcą; o sposobach i przesłankach otrzymania zwrotu kosztów poniesionych w związku z uczestnictwem w postępowaniu karnym; oraz o sposobach wniesienia skargi na czynności organu, który – zdaniem ofiary – naruszył jej prawa.

Ofiara zostanie pouczona nie tylko o prawach przysługujących jej w postępowaniu karnym, lecz również o dostępie do opieki medycznej i wszelkiego specjalistycznego wsparcia, w tym pomocy psychologicznej i zakwaterowania zastępczego, oraz o sposobach i przesłankach zastosowania środków ochrony.

Jeżeli ofiara zamieszkuje w innym państwie członkowskim UE, zostanie szczegółowo pouczona o sposobach i warunkach wykonywania przysługujących jej praw.

Zakres i treść przekazanych informacji będą zależały od konkretnych potrzeb i sytuacji osobistej ofiary, a także od rodzaju i charakteru przestępstwa. W toku postępowania ofiara otrzyma dodatkowe i bardziej szczegółowe informacje – wedle uznania organu – w zależności od jej potrzeb (art. 57 ustawy nr 4478/2017 dotyczący prawa do otrzymywania informacji od momentu pierwszego kontaktu z właściwym organem (art. 4 dyrektywy 2012/29/UE)).

Nie mieszkam w państwie UE, w którym popełniono przestępstwo (w przypadku obywateli UE i obywateli państw trzecich). Jak chronione są moje prawa?

Jeżeli ofiara zamieszkuje w państwie członkowskim UE innym niż państwo, w którym popełniono przestępstwo, zostanie wezwana do złożenia zeznań bezzwłocznie po złożeniu przez nią zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa. Czynność tę można przeprowadzić zgodnie z przepisami kodeksu postępowania karnego (Kódikas Poinikís Dikonomías, „KPD”) dopuszczającymi możliwość korzystania z technologii komunikacyjnych, np. wideokonferencji, telefonu czy internetu (art. 233 ust. 1 KPD).

Jeżeli ofiara zamieszkuje w Grecji, a przestępstwo popełniono w innym państwie członkowskim UE, może złożyć zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa w prokuraturze działającej przy sądzie pokoju (*eisangeléas plimmeleiodikón*) właściwej ze względu na miejsce zamieszkania ofiary, która bezzwłocznie przekaże zawiadomienie właściwemu organowi ścigania w odpowiednim państwie członkowskim za pośrednictwem prokuratury działającej przy sądzie apelacyjnym (*eisangeléas efetón*), chyba że sądy greckie mają jurysdykcję w sprawie. Prokuratura nie ma obowiązku przekazania zawiadomienia państwu członkowskiemu, w którym popełniono przestępstwo, jeżeli prawo greckie jest właściwe i postępowanie karne wszczęto w Grecji. W tym przypadku w celu zapewnienia otrzymania przez ofiarę odpowiednich informacji oraz wspierania wzajemnej pomocy prawnej prokuratura działająca przy sądzie pokoju, która prowadzi postępowanie, zawiadamia o tym bez zbędnej zwłoki właściwy organ ścigania w państwie członkowskim, w którym popełniono przestępstwo, za pośrednictwem prokuratury działającej przy sądzie apelacyjnym.

(Art. 64 ustawy nr 4478/2017 dotyczący praw ofiar mających miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim (art. 17 dyrektywy 2012/29/UE))

Jakie informacje uzyskam, jeżeli złożę zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa?

Przy składaniu przez ofiarę zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa właściwy funkcjonariusz ma obowiązek pouczenia ofiary o przysługującym jej prawie do otrzymania kopii zawiadomienia.

(Art. 58 ustawy nr 4478/2017 dotyczący praw ofiar w chwili składania zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa (art. 5 dyrektywy 2012/29/UE))

Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa otrzymuje w chwili złożenia niepowtarzalny numer rejestracyjny (*arithmós vivliou mínysis*). Numer ten umożliwia ofierze śledzenie przebiegu postępowania za pośrednictwem rejestru prowadzonego przez prokuraturę lub przez skontaktowanie się z właściwym wydziałem ds. zawiadomień. Ofiara może się również zwrócić o wydanie zaświadczenia o postępach w sprawie (*pistopoiitiko poreías*) wskazującego obecny etap postępowania (np. trwa badanie dopuszczalności zawiadomienia lub wstępne postępowanie przygotowawcze jest w toku) oraz zawierającego opis wyników każdego etapu (np. prokurator umorzył postępowanie; prokurator przedstawił zarzuty podejrzanemu i wniósł do sądu akt oskarżenia, w którym to przypadku ofiarę informuje się o terminie i miejscu rozprawy oraz o charakterze przedstawionych zarzutów; przedsądowe postępowanie przygotowawcze (*kyría anákrisi*) jest w toku lub wydano postanowienie o oddaleniu zarzutów bądź o umorzeniu postępowania; sąd wydał orzeczenie – w przypadku wytoczenia przez ofiarę powództwa adhezyjnego).

(Art. 59 ustawy nr 4478 dotyczący praw ofiar do otrzymania informacji o sprawie (art. 6 dyrektywy 2012/29/UE))

Jeżeli sprawa należy do właściwości Sądu Pierwszej Instancji w Atenach (Protodikeío Athinón), od momentu, w którym zostanie skierowana do tego sądu, pełnomocnik ofiary może śledzić jej przebieg za pośrednictwem strony internetowej Izby Adwokackiej w Atenach (Dikigorikós Syllogos Athinón, <http://www.dsa.gr>). Możliwość ta nie jest dostępna dla samych ofiar, ponieważ wymagane jest podanie danych uwierzytelniających.

Czy mam prawo skorzystać z bezpłatnego tłumaczenia pisemnego lub ustnego (na potrzeby kontaktów z policją bądź innymi organami, w trakcie śledztwa /dochodzenia lub w czasie procesu)?

Jeżeli ofiara nie rozumie języka greckiego lub nie mówi w tym języku, może złożyć zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa w języku, którym się posługuje, lub może otrzymać pomoc językową, jednak bezwzględnie z zastrzeżeniem warunków i przesłanek określonych w kodeksie postępowania karnego i we wszelkich przepisach szczególnych prawa karnego, o czym zostanie odpowiednio pouczona przez właściwych funkcjonariuszy. Ofiara może się zwrócić o nieodpłatne tłumaczenie składanego zawiadomienia.

(Art. 58 ustawy nr 4478 dotyczący praw ofiar w chwili składania zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa (art. 5 dyrektywy 2012/29/UE))

Jeżeli ofiara ma zostać przesłuchana w charakterze świadka na dowolnym etapie postępowania i nie mówi wystarczająco dobrze w języku greckim lub nie rozumie tego języka, uzyska bezzwłocznie możliwość skorzystania z usług tłumacza ustnego. Prawo do skorzystania z usług tłumacza ustnego obejmuje również prawo do uzyskania odpowiedniej pomocy przez osoby cierpiące na zaburzenia słuchu lub mowy. W stosownych przypadkach można wykorzystać technologie komunikacyjne, takie jak wideokonferencja, telefon lub internet, chyba że przesłuchujący uzna, iż konieczna jest fizyczna obecność tłumacza ustnego (art. 233 ust. 1 KPD).

W jaki sposób organ zajmujący się sprawą dopilnuje, żebym zrozumiał, co się dzieje oraz by właściwie mnie zrozumiano (jeżeli jestem dzieckiem; jeżeli jestem osobą niepełnosprawną)?

Podczas pierwszego kontaktu z ofiarą policja lub inne organy komunikują się z ofiarą w prostym i przystępnym języku, ustnie albo pisemnie, uwzględniając jej cechy osobiste, takie jak przede wszystkim wiek, stopień dojrzałości, zdolności intelektualne i umysłowe, wykształcenie, umiejętności językowe, wszelkie zaburzenia słuchu lub mowy czy też doznanie ciężkiego urazu emocjonalnego przez ofiarę, który wpływa na jej zdolność rozumienia lub bycia rozumianą.

Przewodnik dotyczący praw ofiar jest dostępny w najpowszechniejszych językach oraz w języku Braille'a (art. 56 ust. 2 ustawy nr 4478/2017 (art. 3 dyrektywy 2012/29/UE)). Ponadto jeżeli ofiara cierpi na zaburzenia słuchu lub mowy, uzyska odpowiednie wsparcie tłumacza ustnego (art. 233 ust. 1 KPD).

Jestem małoletni - czy przysługują mi szczególne prawa?

Jeżeli ofiara jest osobą małoletnią (poniżej 18. roku życia), jej przedstawiciel ustawowy (rodzic lub opiekun) może złożyć zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa w jej imieniu. Jeżeli ofiara ukończyła 12 lat, może złożyć zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa w towarzystwie swojego przedstawiciela ustawowego (art. 118 ust. 2 kodeksu karnego (Poinikós Kódikas, „PK”).

To, czy ofierze przysługują szczególne prawa w postępowaniu karnym, zależy od charakteru przestępstwa. Przykładowo ofierze naruszenia wolności osobistej lub seksualnej, handlu ludźmi, turystyki seksualnej, uprowadzenia, porwania bądź przestępstwa przeciwko wolności seksualnej lub obyczajności przysługuje prawo do:

wglądu do akt sprawy, nawet jeżeli nie wytoczyła powództwa adhezyjnego (art. 108A KPD);

skorzystania z możliwości zarejestrowania przesłuchania, tak aby zapis ten mógł zostać następnie wykorzystany w postępowaniu karnym, w celu zwolnienia ofiary z obowiązku ponownego stawienia się w prokuraturze lub sądzie (art. 226A KPD);

skorzystania z pomocy psychologa lub psychiatry dziecięcego podczas przesłuchania w charakterze świadka;

uzyskania informacji o ewentualnym zwolnieniu sprawcy z zakładu karnego (art. 108A KPD);

wniesienia o orzeczenie wobec sprawcy środka zabezpieczającego polegającego na zakazie kontaktowania się z ofiarą lub zbliżania się do jej miejsca zamieszkania.

Ponadto ofiara jest w każdym przypadku uprawniona do:

indywidualnej oceny w celu ustalenia, czy należy zastosować szczególne środki ochrony, jeżeli istnieje ryzyko ponownej wiktyimizacji ofiary (art. 68 ustawy nr 4478/2017 dotyczący indywidualnej oceny służącej ustaleniu szczególnych potrzeb ofiar w zakresie ochrony (art. 22 dyrektywy 2012/29/UE));

zwrócenia się do organów ścigania lub organów sądowych o wyznaczenie kuratora procesowego dla małoletnich (*epimelitís anilikón*) w celu ich reprezentowania na każdym etapie postępowania karnego, jeżeli ich rodzice nie mogą ich reprezentować lub jeżeli małoletni są pozbawieni opieki lub odseparowani od rodziny (art. 69 ust. 7 ustawy nr 4478/2017 dotyczący prawa do ochrony ofiar o szczególnych potrzebach w zakresie ochrony podczas postępowania karnego (art. 23 i 24 dyrektywy 2012/29/UE));

wytoczenia powództwa adhezyjnego – przy wsparciu ze strony przedstawiciela ustawowego (art. 82 ust. 2 KPD).

Jakie informacje mogę otrzymać w toku dochodzenia w sprawie kamej od policji lub organizacji udzielających pomocy ofiarom przestępstw?

Ofiara może uzyskać informacje na temat etapu, na jakim obecnie znajduje się postępowanie, w prokuraturze, jeżeli akta sprawy (*dikografía*) zostały przekazane prokuraturze.

Jeżeli ofiara wytoczyła powództwo adhezyjne, z chwilą wezwania oskarżonego do odpowiedzi na przedstawione zarzuty (*apologia*), wydania nakazu aresztowania (*éntalma sýllipsis*) lub nakazu przymusowego doprowadzenia (*éntalma viaías prosagogís*) (art. 108 KPD) bądź wezwania podejrzanego przez właściwe organy do złożenia wyjaśnień uzyskuje ona prawo do wglądu do akt sprawy oraz uzyskania odpisów dokumentów wchodzących w skład tych akt.

Do tego momentu postępowanie ma charakter poufny.

Służby udzielające wsparcia i ochrony ofiarom przestępstw mogą udzielać informacji, porad i wskazówek dotyczących sposobu, w jaki ofiara może wykonywać przysługujące jej prawa, w tym prawo do naprawienia szkody poniesionej w wyniku przestępstwa, oraz roli ofiary występującej w postępowaniu karnym w charakterze powoda cywilnego lub w charakterze świadka (art. 62 ustawy nr 4478/2017 dotyczący wsparcia ze strony służb udzielających wsparcia ofiarom (art. 9 dyrektywy 2012/29/UE)).

Jakie mam prawa jako świadek?

Jeżeli ofiara ma zostać przesłuchana w charakterze świadka, zostanie jej doręczony wezwanie do stawienia sporządzone przez prokuratora lub funkcjonariusza policji prowadzącego postępowanie przygotowawcze bądź przez sędziego sądu rejonowego w sprawach karnych (*ptaismatodikis*) lub sędziego śledczego (*anakritis*). Po otrzymaniu wezwania do stawienia świadek ma obowiązek bezzwłocznego stawienia się przed tymi organami i złożenia zeznań. Świadek zostanie zapytany o to, co wiadomo mu w sprawie, oraz ewentualnie poproszony o udzielenie odpowiedzi na kilka dodatkowych pytań. Jeżeli świadek jest spokrewniony z podejrzanym, może odmówić złożenia zeznań (art. 222 KPD).

Jeżeli świadek cierpi na zaburzenia słuchu lub mowy, przesłuchanie może zostać przeprowadzone w formie pisemnej. Jeżeli świadek nie posługuje się językiem greckim, ma prawo do nieodpłatnej pomocy tłumacza ustnego.

Jeżeli świadek jest ofiarą handlu ludźmi, należy do szczególnej kategorii świadków: psycholog lub psychiatra we współpracy z funkcjonariuszami policji prowadzącymi postępowanie przygotowawcze lub z urzędnikami sądowymi pomogą mu w przygotowaniu do przesłuchania, wykorzystując odpowiednie metody diagnostyczne w celu ustalenia jego zdolności intelektualnych i stanu psychicznego. Psycholog lub psychiatra będzie uczestniczył w przesłuchaniu. Świadcowi może również towarzyszyć przedstawiciel ustawowy, chyba że sędzia śledczy wyda uzasadniony zakaz jego uczestnictwa w przesłuchaniu. Sporządzony zostanie protokół przesłuchania, a w miarę możliwości, zostanie ono zarejestrowane w formie audiowizualnej, tak aby zapis mógł zostać przekazany sądowi w formie elektronicznej, w celu zwolnienia świadka z obowiązku fizycznego uczestnictwa w kolejnych etapach postępowania.

Jeżeli sprawa dotyczy przemocy domowej, a ofiara jest członkiem rodziny, sąd nie odbiera od niej przyrzeczenia. Ofiary małoletniej nie wzywa się do stawienia się przed sądem w charakterze świadka. W zamian za to może ona złożyć pisemne oświadczenie, które zostanie odczytane na sali rozpraw, chyba że jej fizyczna obecność zostanie uznana za konieczną.

Po zakończeniu przesłuchania świadek może się ubiegać o zwrot wszelkich poniesionych wydatków (kosztów podróży lub zakwaterowania) od organu, który wezwał go do złożenia zeznań (art. 288 KPD).

Jak mogę uzyskać ochronę, jeżeli grozi mi niebezpieczeństwo?

Dostępne są różne rodzaje ochrony, w zależności od charakteru przestępstwa oraz roli ofiary w postępowaniu karnym.

Ofiara przestępczości zorganizowanej lub terroryzmu, którą wezwano do złożenia zeznań w charakterze kluczowego świadka w toku postępowania przygotowawczego dotyczącego działalności przestępczej, może się ubiegać o udzielenie szczególnej ochrony przed możliwym odwetem lub zastraszaniem. W zależności od sprawy rodzaj dostępnej ochrony może obejmować ochronę policyjną, utajnienie danych osobowych (usunięcie imienia i nazwiska ofiary, jej miejsca urodzenia, adresu zamieszkania i miejsca pracy, zawodu, wieku itd. z wszelkich pisemnych rejestrów), a nawet zmianę tożsamości oraz pomoc w przeprowadzce do innego państwa. Ofiara może się zwrócić o zapewnienie możliwości złożenia zeznań za pośrednictwem technologii audiowizualnej. Jeżeli ofiara pracuje w podmiocie publicznym, może się również zwrócić o tymczasowe lub stałe przeniesienie na inne stanowisko. Zastosowanie środków ochrony jest uzależnione od zgody ofiary, przy czym środki te będą ograniczać wolność ofiary wyłącznie w zakresie koniecznym do zapewnienia jej bezpieczeństwa; można zawiesić ich stosowanie na pisemny wniosek ofiary lub w przypadku braku współpracy ze strony ofiary w zapewnianiu ich skutecznej realizacji (art. 9 ustawy nr 2928/2001 dotyczący ochrony świadków).

Jeżeli chodzi o ofiary przemocy domowej, funkcjonariusze policji prowadzący postępowanie nie mogą w żadnym wypadku ujawniać tożsamości ofiary, tożsamości sprawcy, adresu zamieszkania ofiary ani jakichkolwiek informacji, które mogłyby się przyczynić do ujawnienia tożsamości ofiary (art. 20 ustawy nr 3500/2006).

Ofiara może zwrócić się na piśmie o zastosowanie środków mających na celu zapobieżenie jakimkolwiek kontaktom ofiary lub członków jej rodziny ze sprawcą w miejscach, w których prowadzone są czynności związane z postępowaniem karnym. Wniosek ofiary zostanie rozpatrzony w trybie przyspieszonym przez sąd pokoju orzekający w składzie trzyosobowym (*trimelés plimmeleiodikeio*) właściwy ze względu na miejsce prowadzenia postępowania karnego na dowolnym etapie postępowania.

(Art. 65 ustawy nr 4478/2017 dotyczący prawa ofiary do unikania kontaktu ze sprawcą (art. 19 dyrektywy 2012/29/UE)).

Ostatnia aktualizacja: 24/06/2019

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

2 - Składanie zawiadomienia o przestępstwie oraz moje prawa podczas dochodzenia/śledztwa lub w czasie procesu

Jak złożyć zawiadomienie o przestępstwie?

Ofiara przestępstwa może złożyć zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa prokuratorowi lub policji (*énklisi* lub *minysi*). (Ścisłe rzecz ujmując, *énklisi* jest zawiadomieniem o popełnieniu przestępstwa, które składa ofiara. W niektórych przypadkach postępowanie karne zostanie wszczęte wyłącznie pod warunkiem złożenia takiego zawiadomienia, np. w przypadku przestępstw przeciwko godności i dobremu imieniu danej osoby. Pojęcie *minysi* odnosi się do zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa lub do zgłoszenia popełnienia przestępstwa, które składa osoba inna niż ofiara; takie zawiadomienie dotyczy przestępstw, które organy ścigają z urzędu bez względu na to, czy ofiara złoży zawiadomienie. W praktyce jednak termin *minysi* odnosi się do obu rodzajów zawiadomień. W związku z tym każde zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa, które składa się w prokuraturze, otrzymuje niepowtarzalny numer rejestracyjny zawiadomienia, który nosi nazwę *arithmós vivliou minýseon*, zawierającą wyraz *minýsi*).

Ofiara może również poprosić inną osobę o zgłoszenie popełnienia przestępstwa w jej imieniu. Wówczas ofiara musi podpisać pisemne oświadczenie (*dilosis* lub *exousiodótisis*), wskazując osobę, która ma złożyć zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa w jej imieniu. Nie istnieje standardowy format takiego oświadczenia, ale należy je podpisać w obecności urzędnika organu administracji centralnej lub samorządu terytorialnego lub w obecności adwokata (w tym pełnomocnika ofiary, jeżeli korzysta ona z jego usług), który poświadczy podpis ofiary. Osobą zgłaszającą popełnienie przestępstwa w imieniu ofiary może być adwokat lub inna osoba, do której ofiara ma zaufanie. Jeżeli do wszczęcia postępowania karnego w danej sprawie konieczne jest złożenie przez ofiarę zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa, a ofiara nie żyje, prawo do złożenia zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa przechodzi na żyjącego małżonka ofiary i jej dzieci lub jej rodziców (art. 118 ust. 4 kodeksu postępowania karnego (Kódikas Poinikís Dikonómias, KPD)). Jeżeli ofiara zmarła wskutek tego przestępstwa, wymienione wyżej osoby mogą również wziąć udział w postępowaniu karnym we własnym imieniu jako powód cywilny ubiegający się o zadośćuczynienie za doznany ból i cierpienie.

Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa można złożyć ustnie lub na piśmie. W przypadku zawiadomienia ustnego urzędnik lub funkcjonariusz przyjmujący zawiadomienie sporządza protokół, w którym spisuje treść zawiadomienia.

Złożenie zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa podlega opłacie; wysokość opłaty jest ustalana okresowo w drodze wspólnej decyzji Ministra Finansów i Ministra Sprawiedliwości, Przejrzystości i Praw Człowieka. W wyjątkowych sytuacjach wniesienie opłaty jest możliwe po złożeniu zawiadomienia, jednak nie później niż w ciągu trzech dni. Nieuiszczenie opłaty skutkuje odmową przyjęcia zawiadomienia jako niedopuszczalnego. Osoby uprawnione do pomocy prawnej nie muszą wносить opłaty. Z opłaty zwolnione są również ofiary przestępstw przeciwko wolności seksualnej lub sutenerstwa, przemocy domowej lub dyskryminacji na tle rasowym (art. 81A i 361B kodeksu karnego (Poinikós Kódikas, PK)) lub naruszenia zasady równego traktowania (art. 46 ust. 2 KPD).

W przypadku przestępstw, które są ścigane z urzędu bez względu na to, czy ofiara złożyła zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa, nie ma określonego terminu na złożenie zawiadomienia; wyjątkiem są przestępstwa średniej ciężkości (*plimmellmata*), które przedawniają się po upływie pięciu lat. W niektórych przypadkach przestępstwo może być jednak ścigane wyłącznie na wniosek ofiary. Wówczas ofiara musi złożyć zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa (*énklisi*) w ciągu trzech miesięcy od dnia, w którym dowiedziała się o przestępstwie i poznała tożsamość sprawcy (jeżeli ją zna).

Nie istnieje standardowy formularz zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa.

Zawiadomienie musi zawierać następujące informacje:

pełne dane identyfikujące osobę, która składa zawiadomienie;

informacje o sprawcy oraz jego dane do kontaktu, jeżeli są znane osobie, która składa zawiadomienie;

szczegółowy opis okoliczności faktycznych;

wszelkie dostępne dowody z dokumentów uzasadniające zawiadomienie;

informacje o wszelkich świadkach, którzy zdaniem osoby składającej zawiadomienie powinni zostać przesłuchani;

dane kontaktowe pełnomocnika osoby składającej zawiadomienie, jeżeli korzysta z usług takiej osoby.

Jeżeli ofiara nie rozumie języka greckiego lub nie mówi w tym języku, może złożyć zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa w języku, którym się posługuje, lub może otrzymać pomoc językową, jednak bezwzględnie z zastrzeżeniem warunków i przesłanek określonych w kodeksie postępowania karnego i we wszelkich przepisach szczególnych prawa karnego. Ofiara może złożyć wniosek o nieodpłatne przetłumaczenie dokumentów (*art. 58 ustawy 4478/2017 dotyczący praw ofiar w chwili składania zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa (art. 5 dyrektywy 2012/29/UE)*).

W jaki sposób mogę uzyskać informacje o przebiegu sprawy?

Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa otrzymuje w chwili złożenia niepowtarzalny numer rejestracyjny. Numer ten umożliwia ofierze śledzenie przebiegu postępowania za pośrednictwem rejestru prowadzonego przez prokuraturę lub przez skontaktowanie się z właściwym wydziałem ds.

zawiadomień. Ofiara może się również zwrócić o wydanie zaświadczenia o postępach w sprawie (*πιστοποιητικό πορείας*) wskazującego obecny etap postępowania.

Jeżeli sprawa należy do właściwości Sądu Pierwszej Instancji w Atenach (Protodikeio Athinón), od momentu, w którym zostanie skierowana do tego sądu, pełnomocnik ofiary może śledzić jej przebieg za pośrednictwem strony internetowej Izby Adwokackiej w Atenach (Dikigorikós Syllogos Athinón, <http://www.dsa.gr/>). Możliwość ta nie jest dostępna dla samych ofiar, ponieważ wymagane jest podanie danych uwierzytelniających.

Czy przysługuje mi pomoc prawna (w toku dochodzenia/śledztwa lub procesu)? Na jakich warunkach?

W trakcie rozprawy ofiara może korzystać z usług adwokata, musi jednak ponieść koszty świadczonych przez niego usług.

Jeżeli roczny dochód rodziny ofiary wynosi mniej niż dwie trzecie rocznego minimalnego dochodu osobistego określonego w ogólnokrajowym układzie zbiorowym pracy, ofiara będzie mogła skorzystać nieodpłatnie z usług adwokata, który sporządzi i złoży zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa oraz będzie reprezentował ofiarę jako powoda cywilnego na każdym etapie postępowania, pod warunkiem że dana osoba jest ofiarą jednego z następujących przestępstw: tortur lub innego przestępstwa przeciwko godności ludzkiej (*art. 137A i 137B kodeksu karnego*); dyskryminacji lub nierównego traktowania, przestępstwa przeciwko życiu, wolności osobistej lub wolności seksualnej; sutenerstwa; przestępstwa przeciwko mieniu lub prawom własności; uszczerbku na zdrowiu lub przestępstwa związanego z małżeństwem lub rodziną. Przestępstwo musi być poważnym przestępstwem (*kakoúrgima*) lub przestępstwem średniej wagi (*plimmélima*), w którego przedmiocie orzeka sąd pokoju orzekający w składzie trzyosobowym (*trimelóús plimmeleiodikeío*), a minimalny wymiar kary wynosi sześć miesięcy pozbawienia wolności (*ustawa 3226/2004, dziennik urzędowy 24/A/ 4/4.2.2004, zmieniona i uzupełniona ustawą 4274/2014*).

Osobą, która rozpatruje wniosek o pomoc prawną w sprawie karnej, jest przewodniczący składu orzekającego sądu, który prowadzi sprawę lub do którego ma być wniesione odwołanie.

Pełnomocnik działający w imieniu ofiary pomaga jej przygotować i złożyć dokumenty niezbędne do wytoczenia powództwa adhezyjnego, a także świadczy pomoc w toku postępowania.

Moja sprawa została umorzona, zanim trafiła do sądu. Czy mogę się odwołać?

Jeżeli prokurator w sądzie pokoju (*eisangeléas plimmeleiodikón*) wyda postanowienie o odmowie przyjęcia zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa jako pozbawione podstaw prawnych, oczywiście bezzasadne lub niemożliwe do oceny przez sąd, ofiara może zaskarżyć takie postanowienie przed odpowiednim prokuratorem w sądzie apelacyjnym (*eisangeléas efetón*) (*art. 47 i 48 KPD*) w ciągu trzech miesięcy od daty wydania postanowienia, przy czym ten termin nie podlega przedłużeniu. W celu zaskarżenia postanowienia należy wnieść opłatę, która zostanie zwrócona, jeżeli prokurator je uwzględni.

Czy mogę uczestniczyć w procesie?

Ofiara może uczestniczyć w procesie wyłącznie, jeżeli występuje w charakterze powoda cywilnego (*politikó enágon*), który wnosi do sądu o zarządzenie odszkodowania lub zadośćuczynienia za straty moralne lub doznany ból i cierpienie. Ofiara może wnieść do właściwego prokuratora o udział w postępowaniu karnym w charakterze powoda cywilnego albo w zawiadomieniu o popełnieniu przestępstwa, albo w drodze odrębnego pisma procesowego, do czasu zakończenia postępowania przygotowawczego (*art. 308 KPD*), osobiście albo za pośrednictwem adwokata, który posiada pełnomocnictwo ogólne lub pełnomocnictwo szczególne do tego celu. Powództwo adhezyjne odnotowuje się w protokole wraz z dołączonym pełnomocnictwem (*art. 83 KPD*). Jeżeli ofiara nie wniosła w złożonym zawiadomieniu o udział w postępowaniu w charakterze powoda cywilnego, może wciąż to zrobić przed sądem prowadzącym postępowanie karne (*art. 82 KPD*), zanim rozpocznie on ocenę materiału dowodowego.

Wniosek o wytoczenie powództwa adhezyjnego zostanie odrzucony jako niedopuszczalny, jeżeli nie zawiera zwięzłego opisu sprawy lub podstaw powództwa lub – w przypadku gdy ofiara nie ma stałego miejsca zamieszkania na obszarze właściwości miejscowej sądu – jeżeli nie wyznaczono pełnomocnika na tym obszarze. Pełnomocnik będzie upoważniony do odbioru wszystkich pism sądowych doręczanych ofierze jako powodowi cywilnemu (*art. 84 KPD*). Aby móc zeznawać jako powód cywilny przed sądem prowadzącym postępowanie karne, należy wyznaczyć pełnomocnika procesowego i uiścić stałą opłatę na rzecz Skarbu Państwa, która obejmuje wszystkie etapy postępowania do czasu wydania orzeczenia, od którego nie przysługuje już środek zaskarżenia. Wysokość opłaty jest ustalana okresowo w drodze wspólnej decyzji Ministra Gospodarki i Ministra Sprawiedliwości, Przejrzystości i Praw Człowieka.

Powód cywilny jest stroną postępowania, której przysługuje szereg praw. Powód cywilny może uczestniczyć we wszystkich posiedzeniach, w tym posiedzeniach niejawnych, i ma prawo wglądu we wszystkie dokumenty wchodzące w skład akt sprawy. Powód cywilny ma prawo zabierać głos przed sądem w celu przedstawienia swoich roszczeń, przedstawiać swoje uwagi po przesłuchaniu świadka oraz składać oświadczenia lub wyjaśnienia dotyczące wszystkich innych zeznań lub przedstawionych środków dowodowych (*art. 358 KPD*). Za pośrednictwem pełnomocnika powód może zadawać pytania sprawcy, świadkom i pozostałym uczestnikom postępowania (np. biegłym powołanym w sprawie). Powód zostaje wezwany do złożenia zeznań w charakterze świadka (jednak nie pod przyrzeczeniem) i może również powoływać świadków, pod warunkiem zawiadomienia o tym sądu z odpowiednim wyprzedzeniem. Powód cywilny ma prawo wnieść o odroczenie rozprawy lub zmianę sędzięgo.

Niezależnie od powyższego ofiara przestępstwa może zostać wezwana przez sąd do stawienia się w charakterze świadka. Wówczas ofiara ma obowiązek stawienia się w sądzie. W trakcie przesłuchiwania w charakterze świadka ofiara może wyjaśnić przed sądem okoliczności faktyczne przestępstwa. Ponadto sędzia może zadać ofierze dodatkowe pytania.

Jaka jest moja rola w systemie wymiaru sprawiedliwości? Czy jestem na przykład: ofiarą przestępstwa, świadkiem, powodem cywilnym, oskarżycielem prywatnym? Czy mogę wybrać swoją rolę?

Jakie są moje prawa i obowiązki wynikające z tej roli?

Ofiara może zdecydować, czy chce wziąć udział w postępowaniu karnym w charakterze powoda cywilnego, przez co staje się stroną całego postępowania o szerokim zakresie praw procesowych, czy też chce po prostu zeznawać jako kluczowy świadek, zważywszy że postępowanie karne zostało wszczęte w rezultacie popełnienia przestępstwa wobec tej osoby. W greckim systemie prawnym nie istnieje instytucja oskarżenia prywatnego.

Czy mogę składać oświadczenia przed sądem lub przedstawiać dowody? Na jakich warunkach?

Ofiara może przekazać dokumenty, które zostaną odczytane w sądzie (art. 364 KPD) i dołączone do akt sprawy, oraz powoływać świadków, o czym musi odpowiednio powiadomić sąd (art. 326 ust. 1 i 2 KPD).

Jakie informacje uzyskam w czasie procesu?

Ofiara może uczestniczyć w posiedzeniach jawnych na każdym etapie postępowania, podczas przeprowadzania dowodu, mowy końcowej oskarżonego, jego obrońcy i strony skarżącej oraz ogłoszenia wyroku.

Czy będę mieć dostęp do akt sądowych?

Powód cywilny ma prawo wglądu do akt sprawy i może otrzymać odpisy wyroku sądu.

Ostatnia aktualizacja: 24/06/2019

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

3 - Moje prawa po zakończeniu procesu

Czy mogę zaskarżyć orzeczenie?

Po zakończeniu rozprawy sąd wyda wobec oskarżonego wyrok skazujący lub uniewinniający w zależności od przedstawionego materiału dowodowego.

Jeżeli sąd uzna oskarżonego za niewinnego, oczyszcza go z zarzutów, a jeżeli ofiara uczestniczyła w postępowaniu w charakterze powoda cywilnego (*politikós enágon*), sąd nie będzie orzekać w przedmiocie naprawienia szkody ani zadośćuczynienia za straty moralne oraz doznany ból i cierpienie.

Wówczas oskarżony ma prawo wytoczyć powództwo wzajemnie wobec ofiary, aby dochodzić odszkodowania i pokrycia wszelkich kosztów poniesionych w związku ze sprawą (art. 71 kodeksu postępowania karnego (*Kódikas Poinikís Dikonomías*, KPD). Jeżeli sąd uzna oskarżonego za winnego, wyda wyrok skazujący i orzeknie o wysokości odszkodowania/zadośćuczynienia, które ofiara otrzyma od oskarżonego na podstawie swojego powództwa adhezyjnego.

Jeżeli sąd uniewinni oskarżonego, zgodnie z art. 486 ust. 1 lit. b) KPD ofiara może odwołać się od wyroku tylko wtedy, gdy sąd zasądził od niej odszkodowanie i pokrycie kosztów poniesionych przez oskarżonego, i tylko w tym zakresie. Ponadto jeżeli ofiara jest powodem cywilnym, może odwołać się od części wyroku, w której oddalono jej powództwo jako pozbawione podstawy prawnej, lub części, w której sąd zasądził odszkodowanie lub zadośćuczynienie na rzecz ofiary (art. 488 KPD).

Ofiara może również wystąpić z wnioskiem do prokuratora o wniesienie środka zaskarżenia od wyroku.

Jakie prawa przysługują mi po wydaniu wyroku?

Co do zasady rola ofiary w postępowaniu karnym kończy się po uprawomocnieniu się wyroku sądu. W prawie greckim nie przewidziano praw, które przysługiwałyby ofiarom przestępstw na etapie wykonywania wyroku. Istnieje tylko jeden wyjątek: osoba małoletnia, która jest ofiarą przestępstwa przeciwko wolności osobistej i seksualnej, ma wszelkie wynikające z tego prawa, nawet jeżeli nie uczestniczyła w postępowaniu jako powód cywilny, w tym prawo do otrzymywania informacji od prokuratora na temat tego, czy sprawca został zwolniony tymczasowo lub po odbyciu kary oraz na temat wszelkich udzielonych osadzonemu przepustek (art. 108A KPD).

Czy mam prawo do ochrony po zakończeniu procesu? Przez jaki okres?

Ofiara ma prawo do nieodpłatnych i poufnych usług w zakresie ogólnego i specjalistycznego wsparcia i opieki w zależności od jej potrzeb, przed wszczęciem postępowania karnego, w jego trakcie oraz przez rozsądny okres po jego zakończeniu. Prawa te mogą przysługiwać również członkom rodziny ofiary w zależności od ich potrzeb i od powagi szkód, które ponieśli wskutek przestępstwa popełnionego przeciwko ofierze. Policja lub inny właściwy organ przyjmujący zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa może udzielić ofierze informacji na jej wniosek lub skierować ją do: organów pomocy społecznej podlegających władzom samorządowym pierwszego i drugiego szczebla; placówek zdrowia psychicznego; ośrodków gminnych (*Kéntra Koinótítas*), ośrodków doradczych (*symvoulevtiká kéntra*) Sekretariatu Generalnego ds. Równości Płci; struktur wsparcia Krajowego Ośrodka Solidarności Społecznej (*Ethnikó Kénthro Koinonikis Allilengýis*); niezależnych urzędów ds. ochrony małoletnich ofiar (*Avtotelí Graféia Prostásias Anílikon Thymáton*) Ministerstwa Sprawiedliwości, Przejrzystości i Praw Człowieka lub organów prywatnych oraz stowarzyszeń zawodowych i wolontariackich. W przypadku kobiet, które są ofiarami przestępstw przeciwko wolności osobistej i seksualnej lub sutenerstwa, przemocy domowej, handlu ludźmi, w tym w celach seksualnych, oraz przestępstw na tle rasistowskim, ich dzieci również mają prawo do korzystania z usług wsparcia i opieki (art. 61 ustawy 4478/2017 dotyczący prawa do korzystania z usług wsparcia i opieki dla ofiar przestępstw (art. 8 dyrektywy 2012/29/UE)).

Służby zapewniające ogólne wsparcie i opiekę mogą zapewnić ofierze m.in. informacje i porady dotyczące jej praw oraz jej prawa do dochodzenia odszkodowania/zadośćuczynienia z tytułu szkód poniesionych wskutek przestępstwa; informacje na temat możliwości udziału w postępowaniu karnym w charakterze powoda cywilnego lub świadka; informacje na temat istniejących służb wsparcia specjalistycznego lub bezpośrednio skierowanie do takich służb; wsparcie emocjonalne i psychologiczne; porady dotyczące kwestii finansowych i praktycznych wynikających z przestępstwa; porady dotyczące zapobiegania wtórnej i ponownej wiktyimizacji, zastraszaniu i odwetowi.

Służby zapewniające specjalistyczne wsparcie i opiekę kierują ofiary do schronisk lub zapewniają inne właściwe tymczasowe zakwaterowanie dla ofiar, które potrzebują bezpiecznego miejsca ze względu na nieuchronne ryzyko wtórnej lub ponownej wiktyimizacji, zastraszania lub odwetu, a także mogą zapewniać zintegrowane wsparcie, w tym wsparcie i doradztwo dla ofiar urazów, ofiar o szczególnych potrzebach, np. ofiar przemocy na tle rasowym lub seksualnym, ofiar przemocy ze względu na tożsamość lub płeć oraz ofiar przemocy będących w bliskim związku ze sprawcą (art. 62 ustawy 4478/2017 dotyczący wsparcia zapewnianego przez służby udzielające pomocy ofiarom przestępstw (art. 9 dyrektywy 2012/29/UE)).

Jakie informacje uzyskam, jeżeli sprawca zostanie skazany?

Na swój wniosek ofiara zostanie bezzwłocznie powiadomiona o przebiegu postępowania karnego i o orzeczeniu sądu zgodnie z właściwymi przepisami kodeksu postępowania karnego, pod warunkiem że ofiara uczestniczyła w postępowaniu karnym w charakterze powoda cywilnego. Ofiara, która uczestniczyła w postępowaniu karnym w charakterze powoda cywilnego, może otrzymać informacje o postępowaniu pocztą elektroniczną, osobiście lub za pośrednictwem pełnomocnika procesowego (art. 59 ustawy 4478/2017 dotyczący praw ofiar do otrzymania informacji o sprawie (art. 6 dyrektywy 2012/29/UE)).

Czy uzyskam informację o tym, że sprawca został zwolniony (w tym o wcześniejszym lub warunkowym zwolnieniu) lub że zbiegł z zakładu karnego?

Ofiara ma prawo do otrzymania informacji na temat cofnięcia lub zmiany nakazu tymczasowego aresztowania przez właściwy organ sądowy, zwolnienia sprawcy po zakończeniu odbywania kary lub ucieczki sprawcy z więzienia bądź udzielenia sprawcy przepustki przez właściwych funkcjonariuszy w zakładzie karnym, w tym informacji na temat wszelkich środków, które można podjąć w celu ochrony ofiary, na wypadek gdyby sprawca został zwolniony lub zbiegł z zakładu karnego. Ofiara musi otrzymać takie informacje, z zastrzeżeniem zgody prokuratora, jeżeli istnieje rzeczywiste lub potencjalne zagrożenie dla jej bezpieczeństwa, pod warunkiem że ujawnienie takich informacji nie skutkuje ryzykiem poniesienia szkody przez sprawcę (art. 59 ustawy 4478/2017 dotyczący praw ofiar do otrzymania informacji o sprawie (art. 6 dyrektywy 2012/29/UE)).

Czy będę brać udział w wydaniu postanowienia o zwolnieniu lub warunkowym zwolnieniu? Czy mogę na przykład złożyć oświadczenie lub wnieść odwołanie?

Nie. Sąd może jednak nakazać naprawienie szkody wyrządzonej ofierze przestępstwa (art. 100 ust. 3 lit. a) kodeksu karnego (Poinikós Kódikas, PK) zamiast wymierzenia kary lub jako warunek konieczny do zawieszenia wykonania kary, przy czym sprawca pozostaje wówczas pod kuratelą lub nadzorem pracownika opieki społecznej (*epimelitís koinonikís arogís*) (art. 100 PK). Przestrzeganie przez sprawcę wymogów określonych przez sąd monitoruje pracownik opieki społecznej, a jeżeli sprawca nie stosuje się do tych wymogów, właściwy prokurator może wnieść do sądu, który zarządził zawieszenie kary, o odwołanie zawieszenia wykonania kary.

Ostatnia aktualizacja: 24/06/2019

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

4 - Odszkodowanie

Ofiara może dochodzić odszkodowania/zadośćuczynienia od sprawcy, wytaczając powództwo cywilne. W postępowaniu karnym można wytoczyć powództwo adhezyjne w toku postępowania przygotowawczego lub podczas rozprawy. Wytaczający powództwo adhezyjne staje się powodem cywilnym (*politikós enágon*) w postępowaniu karnym. Ofiara może dochodzić odszkodowania finansowego z tytułu szkody majątkowej lub zadośćuczynienia za doznane straty moralne, ból i cierpienie. Powód cywilny może domagać się również zwrotu wszystkich wydatków poniesionych w związku ze sprawą (honoraria adwokackie, wynagrodzenie dla komorników sądowych, koszty podróży itd.).

Jeżeli sąd uzna oskarżonego za winnego, zasądzi od niego zapłatę odszkodowania. W praktyce takie odszkodowanie jest najczęściej symboliczne i niższe od wartości faktycznie poniesionej szkody. Aby uzyskać pozostałą część kwoty, należy wnieść odrębny pozew do sądu cywilnego.

Ewentualnie można wnieść pozew bezpośrednio do sądu cywilnego. Sąd cywilny zasądzi od sprawcy zapłatę odszkodowania w wysokości odpowiadającej wartości faktycznie poniesionej szkody.

Jeżeli ofiara wniosła pozew do sądu cywilnego, a sąd nie wydał jeszcze orzeczenia w jego przedmiocie, ofiara może wytoczyć powództwo adhezyjne w postępowaniu karnym; skutkuje to umorzeniem postępowania przed sądem cywilnym.

Ofiara umyślnego przestępstwa z użyciem przemocy ma prawo do kompensaty państwowej. Więcej informacji na temat odszkodowań dla ofiar przestępstw w Grecji znajduje się na stronie europejskiej sieci sądowej (sprawiedliwość naprawcza) (dostępnej w języku angielskim, greckim oraz innych).

Ostatnia aktualizacja: 24/06/2019

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

5 - Moje prawa do wsparcia i pomocy

Sekretariat Generalny ds. Równości Płci (Genikí Grammatéfa Isótitas ton Fýlon), który podlega Ministerstwu Spraw Wewnętrznych, prowadzi ośrodki doradcze dla kobiet będących ofiarami przemocy.

Ustanowił on zintegrowaną sieć 62 struktur w celu udzielania pomocy takim kobietom.

Sieć obejmuje działającą non stop infolinię (SOS 15900), 40 ośrodków doradczych i 21 hostelów dla kobiet i ich dzieci.

Z infolinią SOS 15900 można skontaktować się poprzez adres e-mail sos15900@isotita.gr. Infolinia jest obsługiwana non stop przez wszystkie dni w roku w językach greckim i angielskim. Koszty połączeń są naliczane zgodnie z krajową taryfą telefoniczną.

Ośrodki doradcze oferują nieodpłatne wsparcie psychologiczne i porady prawne. Zakres usług jest obecnie rozszerzany, aby uwzględnić w nim **zatrudnienie kobiet i kobiety cierpiące z powodu różnych rodzajów dyskryminacji** (wsparcie dla uchodźców, samotnych rodziców, członków społeczności romskiej itd.).

Dane kontaktowe ośrodków doradczych są dostępne pod adresem <http://www.womensos.gr/> i na Facebooku: WomenSOS.gr

DANE KONTAKTOWE:

Strona internetowa Sekretariatu Generalnego ds. Równości Płci: <http://www.isotita.gr/>

Ośrodek Badań nad Równością Płci (Kéntro Erevnón gia Thémata Isótitas, KETHI)

Ośrodek Badań nad Równością Płci oferuje wsparcie psychologiczne i pomoc prawną dla ofiar przemocy domowej, prowadzi też hostel dla kobiet, które padły ofiarą przemocy, oraz dla ich dzieci.

Ośrodek Badań nad Równością Płci:

jest powołany w 1994 r. podmiotem prawa prywatnego, który działa pod nadzorem Sekretariatu Generalnego ds. Równości Płci;

posiada regionalne i lokalne oddziały udzielające wsparcia psychologicznego i pomocy prawnej ofiarom przemocy domowej;

udziela wsparcia psychologicznego i pomocy prawnej nieodpłatnie;

udziela informacji, porad i wsparcia kobietom, które borykają się z problemami związanymi z zatrudnieniem i wyłączeniem społecznym;

we współpracy z prefekturą Aten od 1993 r. prowadzi hostel dla kobiet, które padły ofiarą przemocy, oraz dla ich dzieci.

DANE KONTAKTOWE:

Strona internetowa: <https://kethi.gr/>

Krajowy Ośrodek Solidarności Społecznej (Ethnikó Kéntro Koinonikís Allilengýis, EKKA)

Krajowy Ośrodek Solidarności Społecznej prowadzi sieć udzielającą wsparcia socjalnego osobom, rodzinom i grupom społecznym borykającym się z problemami psychospołecznymi lub potrzebującym pilnej pomocy socjalnej.

Krajowy Ośrodek Solidarności Społecznej:

jest podmiotem prawa prywatnego z siedzibą w Atenach, który funkcjonuje pod nadzorem Ministerstwa Pracy, Zabezpieczenia Społecznego i Solidarności Społecznej;

obejmuje następujące służby:

bezpośrednią infolinię pomocy społecznej 197 dla wszystkich obywateli, która działa non stop. Połączenia są bezpłatne;

krajową interwencyjną infolinię 1107 służącą ochronie dzieci, do której można kierować pytania dotyczące dzieci i która działa non stop;

ośrodki pomocy społecznej w Atenach, Pireusie i Salonikach;

hostele dla obywateli borykających się z poważnymi problemami społeczno-finansowymi w regionie Attyki;

prowadzi schroniska dla kobiet w sytuacji zagrożenia i ich dzieci w Attyce i Salonikach;

oferuje następujące usługi:

porady i informacje na temat kwestii związanych z pomocą społeczną;

wsparcie socjalne i psychologiczne dla pojedynczych osób i rodzin, oferowanie schronienia kobietom w sytuacji zagrożenia i ich dzieciom (głównie ofiarom przemocy domowej i handlu ludźmi);

krótkoterminowe zakwaterowanie dla osób, które przechodzą kryzys lub mają problemy socjalne;

współpraca i pośrednictwo w celu ułatwienia dostępu do usług, które oferują inne organizacje w ramach solidarności społecznej;

ponadto ośrodek deleguje interwencyjne zespoły wsparcia psychologicznego, w skład których wchodzi przede wszystkim psychologowie i pracownicy socjalni, w sytuacjach klęsk żywiołowych (trzęsienia ziemi, powodzie, pożary), wypadków, katastrof statków, w przypadku których występuje duża liczba ofiar, i innych sytuacji kryzysowych, które dotyczą wielu ludzi i w których obecność takich zespołów zostanie uznana za konieczną.

DANE KONTAKTOWE:

Strona internetowa: <http://www.ekka.org.gr/>

Ośrodek Rehabilitacji Medycznej dla Ofiar Znęcania się (Iatrikó Kéntro Apokatástasis Thymáton Vasanistírfon)

Ośrodek Rehabilitacji Medycznej dla Ofiar Znęcania się prowadzi ośrodek rehabilitacji dla ofiar znęcania się i ich rodzin; szkoli greckich i zagranicznych pracowników opieki zdrowotnej w zakresie badań i leczenia ofiar znęcania się, prowadzi badania naukowe i oferuje środki zachęcające do badań nad problematyką znęcania się i jego konsekwencjami.

Ośrodek Rehabilitacji Medycznej dla Ofiar Znęcania się:

prowadzi ośrodek rehabilitacji dla ofiar znęcania się i ich rodzin;

szkoli greckich i zagranicznych pracowników opieki zdrowotnej w zakresie badań i leczenia ofiar znęcania się;

przyczynia się do szerokiego rozpowszechniania wiedzy na temat praktycznych aspektów znęcania się i różnych form tego zjawiska oraz możliwości rehabilitacji ofiar znęcania się;

prowadzi badania naukowe i oferuje środki zachęcające do badań nad problematyką znęcania się i jego konsekwencjami;

prowadzi i rozwija ośrodek informacyjny (dokumentacyjny);

przyczynia się do zapobiegania występowaniu przypadków znęcania się dzięki realizacji powyższych celów.

DANE KONTAKTOWE:

Strona internetowa: <http://www.mrct.org/>

Ośrodek Badań i Pomocy Ofiarom Maltretowania i Wykluczenia Społecznego (Kéntro Érewnas kai Ypostírfixis Thymáton Kakopósisis kai Koinonikoú Apokleismoú, EKYThKKA)

Ośrodek Badań i Pomocy Ofiarom Maltretowania i Wykluczenia Społecznego oferuje pomoc medyczną, psychologiczną, socjalną i prawną ofiarom znęcania się i zorganizowanej przemocy, a także ofiarom maltretowania i wykluczenia społecznego.

Ośrodek Badań i Pomocy Ofiarom Maltretowania i Wykluczenia Społecznego:

jest organizacją nienastawioną na zysk, która podlega prawu cywilnemu;

oferuje pomoc medyczną, psychologiczną, socjalną i prawną ofiarom znęcania się i zorganizowanej przemocy, a także ofiarom maltretowania i wykluczenia społecznego;

uwrażliwia społeczeństwo na kwestie praw człowieka i upowszechnia wiedzę na temat istnienia zjawiska przemocy i wykluczenia społecznego, jak również metod ich zwalczania w Grecji i za granicą;

oferuje pomoc humanitarną grupom społecznym, które są ofiarami zorganizowanej przemocy, znęcania się, maltretowania i wykluczenia społecznego zarówno w Grecji, jak i za granicą;

prowadzi badania naukowe w zakresie problematyki przemocy, znęcania się, maltretowania i wykluczenia społecznego;

przyczynia się do zapobiegania występowaniu przypadków znęcania się, maltretowania i wykluczenia społecznego.

DANE KONTAKTOWE:

Strona internetowa: <http://www.cvme.gr/>

Grecka Rada ds. Uchodźców (Ellinikó Symvoúlio gia tous Prósfyges)

Grecka Rada ds. Uchodźców jest organizacją pozarządową, która świadcząc różnego rodzaju pomoc psychologiczno-społeczną i prawną, wspiera uchodźców i osoby ubiegające się o azyl w Grecji.

Grecka Rada ds. Uchodźców:

jest organizacją pozarządową, utworzoną w 1989 r. w celu wspierania uchodźców i osób ubiegających się o azyl w Grecji;

pomaga uchodźcom w sprawnej integracji w Grecji, świadcząc różnego rodzaju pomoc psychologiczno-społeczną i prawną;

jest jedyną w Grecji nienastawioną na zysk organizacją pozarządową, która zajmuje się wyłącznie osobami ubiegającymi się o azyl w Grecji i uznawanymi za uchodźców;

jest wpisana do rejestru prowadzonego przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych oraz Ministerstwo Zdrowia i Solidarności Społecznej jako szczególna organizacja dobroczynna;

jest jedną z sześciu organizacji pozarządowych w Grecji zajmujących się ochroną praw człowieka i ma status członka Krajowej Komisji ds. Praw Człowieka (Ethnikí Epitropí gia ta Dikaiómata tou Anthrópou);

jest partnerem wykonawczym Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców oraz członkiem Europejskiej Rady ds. Uchodźców i Wypędzonych.

DANE KONTAKTOWE:

Strona internetowa: <http://www.gcr.gr/>

Grecki Monitor Helsiński (Ellinikó Paratitírfio ton Symfonión tou Elsínki)

Grecki Monitor Helsiński monitoruje kwestie przestrzegania praw człowieka, wydaje publikacje na ten temat oraz prowadzi działania na rzecz praw człowieka w Grecji.

Grecki Monitor Helsiński:

powstał w 1992 r.;

jest greckim członkiem Międzynarodowej Helsińskiej Federacji Praw Człowieka;

monitoruje kwestie przestrzegania praw człowieka, wydaje publikacje na ten temat oraz prowadzi działania na rzecz praw człowieka w Grecji oraz sporadycznie na Bałkanach;

uczestniczy w procesie monitorowania greckich i bałkańskich środków masowego przekazu pod kątem rozpowszechniania stereotypów i nawoływania do nienawiści oraz często koordynuje jego przebieg, a także przygotowuje szczegółowe sprawozdania roczne, równoległe/nieoficjalne sprawozdania dla organów traktatowych ONZ, a także specjalistyczne sprawozdania na temat niewłaściwego traktowania oraz wspólnot etnicznych, językowo-etnicznych, wyznaniowych i społeczności imigrantów.

DANE KONTAKTOWE:

Strona internetowa: <https://greekhelsinki.wordpress.com/>

Amnesty International Grecja (Diethnfs Amnistía Ellinikó Tmíma)

Amnesty International zajmuje się działalnością rządów, organizacji międzyrządowych, zbrojnych ugrupowań politycznych, przedsiębiorstw i innych podmiotów niepaństwowych oraz systematycznie i bezstronnie bada zarówno indywidualne przypadki, jak i powtarzające się przypadki naruszania praw człowieka.

Amnesty International:

jest globalnym, niezależnym ruchem ochotników walczących o ochronę praw człowieka;

staje w obronie więźniów sumienia, przemocy i ubóstwa;

dąży do zlikwidowania przemocy wobec kobiet;

zabiega o zniesienie kary śmierci, tortur i ograniczania wolności w imię „wojny z terroryzmem”;

walczy z dyskryminacją uchodźców, imigrantów, mniejszości oraz obrońców praw człowieka.

DANE KONTAKTOWE:

Strona internetowa: <http://www.amnesty.org/gr/>

Ostatnia aktualizacja: 24/06/2019

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej.

Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się

w informacji prawnej.